

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

28 marca 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2012/176/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 8 marca 2012 r. dotycząca zawarcia Protokołu do Układu euro-śródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Królestwem Maroka dotyczącej ogólnych zasad udziału Królestwa Maroka w programach unijnych 1

Protokół do Układu euro-śródziemnomorskiego między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Królestwem Maroka dotyczącej ogólnych zasad udziału Królestwa Maroka w programach unijnych 2

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 272/2012 z dnia 7 lutego 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do opłat pobieranych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych od agencji ratingowych ⁽¹⁾ 6

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 273/2012 z dnia 27 marca 2012 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 297/95 w zakresie dostosowania opłat na rzecz Europejskiej Agencji Leków do wskaźnika inflacji ⁽¹⁾ 11

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 274/2012 z dnia 27 marca 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1152/2009 nakładające specjalne warunki dotyczące przywozu niektórych środków spożywczych z niektórych państw trzecich w związku z ryzykiem zanieczyszczenia aflatoksynami ⁽¹⁾	14
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 275/2012 z dnia 27 marca 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	17
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 276/2012 z dnia 27 marca 2012 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych ceł przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012	19

DECYZJE

2012/177/UE:

★ Decyzja Rady z dnia 19 marca 2012 r. zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznych biegłych rewidentów Bank of Greece	21
--	----

2012/178/UE:

★ Decyzja Komisji z dnia 23 marca 2011 r. w sprawie pomocy państwa C 10/10 (ex N 562/09), której Hiszpania zamierza udzielić na restrukturyzację A NOVO Comlink (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 1740) ⁽¹⁾	22
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 8 marca 2012 r.

dotycząca zawarcia Protokołu do Układu euro-śródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Królestwem Maroka dotyczącej ogólnych zasad udziału Królestwa Maroka w programach unijnych

(2012/176/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217, w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (i) oraz art. 218 ust. 8 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół do Układu euro-śródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Królestwem Maroka dotyczącej ogólnych zasad uczestnictwa Królestwa Maroka w programach unijnych (zwany dalej „protokołem”) został podpisany w imieniu Unii w dniu 7 października 2010 r.
- (2) W związku z wejściem w życie Traktatu z Lizbony dnia 1 grudnia 2009 r., Unia Europejska zastąpiła Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym.
- (3) Protokół powinien zostać zawarty,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Protokół do Układu euro-śródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Królestwem Maroka dotyczącej ogólnych zasad udziału Królestwa Maroka w programach unijnych.

Tekst protokołu dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii notyfikacji, przewidzianej w art. 10 protokołu.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 marca 2012 r.

W imieniu Rady

M. BØDSKOV

Przewodniczący

PROTOKÓŁ

do Układu euro-śródziemnomorskiego między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Królestwem Maroka dotyczącej ogólnych zasad udziału Królestwa Maroka w programach unijnych

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”,

z jednej strony, oraz

KRÓLESTWO MAROKA, zwane dalej „Marokiem”,

z drugiej strony,

zwane dalej razem „Stronami”,

MAJĄC NA UWADZE, ŻE:

- (1) W dniu 26 lutego 1996 r. Maroko zawarło Układ euro-śródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Marokiem z drugiej strony (⁽¹⁾ (zwany dalej „układem śródziemnomorskim”).
- (2) Rada Europejska w Brukseli w dniach 17–18 czerwca 2004 r. z zadowoleniem przyjęła wniosek Komisji dotyczący europejskiej polityki sąsiedztwa i zatwierdziła związane z tym konkluzje Rady z dnia 14 czerwca 2004 r.
- (3) Rada wielokrotnie przyjmowała później konkluzje wspierające tę politykę.
- (4) W dniu 5 marca 2007 r. Rada wyraziła poparcie dla ogólnego i całościowego podejścia nakreślonego w komunikacie Komisji z dnia 4 grudnia 2006 r., aby umożliwić krajom partnerskim objętym europejską polityką sąsiedztwa udział – na podstawie ich osiągnięć i gdy pozwalają na to stosowne podstawy prawne – w agencjach i programach wspólnotowych.
- (5) Maroko wyraziło chęć uczestnictwa w szeregu programów unijnych.
- (6) Szczegółowe ustalenia mające zastosowanie do udziału Maroka w każdym z poszczególnych programów, w szczególności dotyczące wkładu finansowego oraz procedur sprawozdawczych i procedur oceny, należy określić w ramach protokołu między Komisją Europejską a właściwymi organami Maroka,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zezwala się Maroku na udział we wszystkich bieżących i przyszłych programach unijnych otwartych na uczestnictwo Maroka zgodnie ze stosownymi przepisami o przyjęciu tych programów.

Artykuł 2

Maroko wnosi wkład finansowy do ogólnego budżetu Unii odpowiadający swojemu uczestnictwu w poszczególnych programach.

Artykuł 3

Przedstawiciele Maroka są upoważnieni do uczestniczenia w charakterze obserwatorów i w zakresie dotyczącym Maroka, w pracach komitetów zarządzających odpowiedzialnych za monitorowanie programów, w które Maroko wnosi wkład finansowy.

Artykuł 4

Projekty i inicjatywy przedstawione przez uczestników z Maroka podlegają, w miarę możliwości, tym samym warunkom, zasadom i procedurom, jakie w zakresie danych programów mają zastosowanie do państw członkowskich.

Artykuł 5

Szczegółowe ustalenia dotyczące udziału Maroka w każdym z programów, w szczególności należnego wkładu finansowego oraz procedur sprawozdawczych i procedur oceny, zostaną określone w protokole ustaleń między Komisją a właściwymi organami Maroka, na podstawie kryteriów ustalonych w stosownych programach.

Jeżeli Maroko zwróci się o pomoc zewnętrzną Unii w celu uczestnictwa w określonym programie na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa ⁽²⁾ lub na mocy jakiegokolwiek innego, przyjętego w przyszłości, podobnego rozporządzenia dotyczącego pomocy zewnętrznej Unii na rzecz Maroka, warunki korzystania przez Maroko z pomocy zewnętrznej Unii należy określić w umowie finansowej, w szczególności zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1638/2006.

Artykuł 6

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽³⁾, każdy protokół ustaleń zawarty

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 18.3.2000, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

na mocy art. 5 niniejszego protokołu musi stanowić, że kontrola finansowa lub audyty lub inne kontrole, w tym dochodzenia administracyjne, będą prowadzone przez Komisję, Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych oraz Trybunał Obrachunkowy, lub z ich upoważnienia.

Należy przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące kontroli finansowej i audytów, środków administracyjnych, sankcji i zwrotu kwot bezprawnie wypłaconych, przyznające Komisji, Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych oraz Trybunałowi Obrachunkowemu uzyskanie uprawnień odpowiadających ich uprawnieniom w odniesieniu do beneficjentów lub wykonawców mających siedzibę w Unii.

Artykuł 7

Niniejszy protokół ma zastosowanie w okresie obowiązywania układu euro-śródziemnomorskiego.

Strony podpisują i zatwierdzają niniejszy protokół zgodnie ze swoimi właściwymi procedurami.

Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszy protokół poprzez powiadomienie na piśmie drugiej Strony. Protokół przestaje obowiązywać sześć miesięcy od daty takiego powiadomienia.

Wypowiedzenie niniejszego protokołu przez którąkolwiek ze Stron nie ma wpływu na kontrole przeprowadzane, w razie potrzeby, na mocy postanowień art. 5 lub 6.

Artykuł 8

Nie później niż trzy lata od daty wejścia w życie niniejszego protokołu, a następnie co trzy lata, Strony mogą dokonać przeglądu wdrażania niniejszego protokołu w oparciu o rzeczywisty udział Królestwa Maroka w programach unijnych.

Artykuł 9

Niniejszy protokół ma zastosowanie, z jednej strony, w odniesieniu do terytoriów, na których ma zastosowanie Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z warunkami określonymi w tym Traktacie, a z drugiej strony – do terytorium Królestwa Maroka.

Artykuł 10

Niniejszy protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym strony powiadomią się wzajemnie kanałami dyplomatycznymi o zakończeniu swoich stosownych procedur niezbędnych do tego celu.

Artykuł 11

Niniejszy protokół stanowi integralną część układu.

Artykuł 12

Niniejszy protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i arabskim, przy czym wszystkie teksty są na równi autentyczne.

Съставено в Брюксел на тринадесети декември две хиляди и десета година.
Hecho en Bruselas, el trece de diciembre de dos mil diez.
V Bruselu dne třináctého prosince dva tisíce deset
Udfærdiget i Bruxelles den trettende december to tusind og ti.
Geschehen zu Brüssel am dreizehnten Dezember zweitausendzehn.
Kahe tuhande kümnenda aasta detsembrikuu kolmeteistkümnendal päeval Brüsselis.
Έγινε στις Βρυξέλλες στις δεκατρείς Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες δέκα.
Done at Brussels on the thirteenth day of December in the year two thousand and ten.
Fait à Bruxelles, le treize décembre deux mille dix.
Fatto a Bruxelles, addì tredici dicembre duemiladieci.
Briselē, divi tūkstoši desmitā gada trīspadsmitajā decembrī.
Priimta du tūkstančiai dešimtų metų gruodžio tryliką dieną Briuselyje.
Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizedik év december tizenharmadik napján.
Magħmul fi Brussell, fit-tlethax-il jum ta' Dicembru tas-sena elfejn u għaxra.
Gedaan te Brussel, de dertiende december tweeduizend tien.
Sporządzono w Brukseli dnia trzynastego grudnia roku dwa tysiące dziesiątego.
Feito em Bruxelas, em treze de Dezembro de dois mil e dez.
Întocmit la Bruxelles, la treisprezece decembrie două mii zece.
V Bruseli dňa trinásteho decembra dvetisícdesať.
V Bruslju, dne trinajstega decembra leta dva tisoč deset.
Tehty Brysselissä kolmantentoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattakymmenen.
Som skedde i Bryssel den trettonde december tjugohundratio.

حرر في بروكسيل بتاريخ 13 دجنبر 2010

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

عن الإتحاد الأوروبي

За Кралство Мароко
 Por el Reino de Marruecos
 Za Marocké království
 For Kongeriget Marokko
 Für das Königreich Marokko
 Maroko Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο του Μαρόκου
 For the Kingdom of Morocco
 Pour le Royaume du Maroc
 Per il Regno del Marocco
 Marokas Karalistes vārdā –
 Maroko Karalystės vardu,
 A Marokkói Királyság részéről
 Ghar-Renju tal-Marokk
 Voor het Koninkrijk Marokko
 W imieniu Królestwa Maroka
 Pelo Reino de Marrocos
 Pentru Regatul Maroc
 Za Marocké kráľovstvo
 Za Kraljevino Maroko
 Marokon kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Marokko

عن المملكة المغربية

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 272/2012

z dnia 7 lutego 2012 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do opłat pobieranych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych od agencji ratingowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 19 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 62 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych)⁽²⁾ stanowi, że oprócz składek uiszczanych przez krajowe organy publiczne oraz dotacji unijnej dochody Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych powinny również obejmować opłaty uiszczane na rzecz EUNGiPW w przypadkach określonych w unijnym prawie.
- (2) Aby zapewnić wydajne wykorzystanie budżetu EUNGiPW i jednocześnie zmniejszyć obciążenie finansowe dla państw członkowskich i Unii, należy zadbać o to, by agencje ratingowe pokrywały przynajmniej wszystkie koszty związane z nadzorem nad nimi. Jakikolwiek deficyt, które może powstać w trakcie danego roku budżetowego, powinien zostać pokryty przez agencje ratingowe w kolejnym roku.
- (3) Agencje ratingowe o obrotach przekraczających pewien próg należy obciążyć roczną opłatą nadzorczą w celu zapewnienia pewności budżetowej zarówno EUNGiPW, jak i zainteresowanym agencjom ratingowym. Roczne opłaty nadzorcze nie powinny stanowić ciężaru dla nowych podmiotów wchodzących na rynek usług ratingowych. Ponadto oczekuje się, że małe agencje ratingowe będą generować znacznie niższe koszty nadzoru niż większe agencje. Adekwatne byłoby zatem całkowite zwolnienie małych agencji ratingowych z obowiązku uiszczania rocznej opłaty nadzorczej, w przypadku gdy obroty danej agencji ratingowej lub grupy agencji ratingowych, do której agencja ta należy, nie przekraczają pewnego progu.

(4) W celu zapewnienia uczciwej i przejrzystej alokacji opłat, odzwierciedlającej jednocześnie faktyczny ciężar administracyjny związany z poszczególnymi nadzorowanymi podmiotami, opłata nadzorcza powinna być obliczana w oparciu o wysokość obrotu danej agencji ratingowej osiągniętego z działalności ratingowej i usług dodatkowych, ponieważ koszty prowadzenia nadzoru są wyższe w przypadku większych agencji ratingowych niż w przypadku mniejszych agencji. Ponadto świadczenie usług dodatkowych wymaga dodatkowych działań nadzorczych, ponieważ istnieje konieczność monitorowania ewentualnych konfliktów interesów wynikających ze świadczenia usług dodatkowych. Agencje ratingowe nie powinny obchodzić mechanizmu uczciwej alokacji opłat funkcjonującego na podstawie niniejszego rozporządzenia poprzez przenoszenie przychodów do innych podmiotów w ramach swojej grupy w celu obniżenia wysokości przypadających na nie opłat. EUNGiPW powinien monitorować i zgłaszać wszelkie krytyczne zmiany w tym względzie.

(5) Od agencji ratingowych posiadających siedzibę w Unii powinna być pobierana opłata rejestracyjna, aby uwzględnić ponoszone przez EUNGiPW koszty rozpatrzenia wniosku o rejestrację. W sytuacji gdy agencja ratingowa ubiega się o możliwość wydawania ratingów strukturyzowanych instrumentów finansowych lub planuje zatwierdzać ratingi wydawane przez agencje z państw trzecich, lub też posiada oddziały, rośnie stopień skomplikowania wniosku oraz wysokość kosztów związanych z jego rozpatrzeniem. Dlatego też opłata rejestracyjna powinna być obliczana z uwzględnieniem tych czynników. Wysokość kosztów rozpatrzenia wniosków zależy również w dużej mierze od wielkości wnioskującej agencji ratingowej. Ponieważ w momencie składania wniosku o rejestrację przyszłe obroty nowej agencji ratingowej nie są jeszcze znane, zamiast obrotu jako wspólną podstawę obliczania tej opłaty dla wszystkich agencji ratingowych należy przyjąć liczbę pracowników.

(6) W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić opłaty pobierane od agencji ratingowych z państw trzecich, które ubiegają się o certyfikację w Unii zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, w celu pokrycia kosztów związanych z ich certyfikacją oraz rocznych kosztów nadzoru nad nimi. W tym kontekście EUNGiPW ponosi konieczne wydatki w związku

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

z procesem certyfikacji tych agencji ratingowych z państw trzecich zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, który to proces przebiega według procedury podobnej do tej, która ma zastosowanie przy rejestracji agencji ratingowych mających siedzibę w Unii, a także w związku z nadzorem nad certyfikowanymi agencjami ratingowymi.

- (7) Agencjom ratingowym należy zwrócić określoną procentowo część opłaty początkowo pobranej z tytułu ich rejestracji lub certyfikacji, w przypadku wycofania przez nie wniosku w trakcie trwania procedury rejestracji lub certyfikacji, ponieważ w tym przypadku poniesione przez EUNGiPW koszty rozpatrzenia wniosków będą niższe.
- (8) W perspektywie ewentualnych przyszłych zmian należy dokonać przeglądu i, w razie potrzeby, aktualizacji wysokości progów uprawniających agencje ratingowe do zwolnienia z obowiązku uiszczania rocznych opłat nadzorczych oraz wysokości opłat rejestracyjnych i certyfikacyjnych. Komisja powinna dokonać oceny poprawności stosowania tych środków w terminie czterech lat od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie i przedstawić sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w sprawie ewentualnej konieczności jego rewizji.
- (9) Krajowe właściwe organy ponoszą koszty w przypadku wykonywania zadań przekazanych im przez EUNGiPW zgodnie z art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 oraz w przypadku udzielania pomocy EUNGiPW w innych przypadkach określonych w tym rozporządzeniu. Opłaty pobierane przez EUNGiPW od agencji ratingowych powinny również pokrywać te koszty. W celu uniknięcia sytuacji, w której właściwe organy ponoszą stratę lub osiągają zysk z wykonywania przekazanych im zadań lub udzielania pomocy EUNGiPW, EUNGiPW powinien dokonywać zwrotu rzeczywistych kosztów poniesionych przez te krajowe właściwe organy.
- (10) Niniejsze rozporządzenie powinno stanowić podstawę przysługującego EUNGiPW prawa do pobierania opłat od agencji ratingowych. W celu niezwłocznego ułatwienia prowadzenia skutecznej i wydajnej działalności w zakresie nadzoru i egzekwowania przepisów rozporządzenie powinno wejść w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące opłat pobieranych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) od agencji ratingowych z tytułu nadzoru, rejestracji i certyfikacji.

Artykuł 2

Pokrycie pełnych kosztów nadzoru

Opłaty pobierane od agencji ratingowych pokrywają:

- wszystkie koszty związane z nadzorowaniem agencji ratingowych przez EUNGiPW zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009, w tym koszty związane z rejestracją i certyfikacją agencji ratingowych;
- wszystkie koszty, których zwrot przysługuje właściwym organom, którym EUNGiPW przekazał zadania zgodnie z art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009;
- wszystkie koszty, których zwrot przysługuje właściwym organom, które udzieliły EUNGiPW pomocy zgodnie z art. 23c ust. 4 i art. 23d ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.

Artykuł 3

Właściwy obrót

- Do celów obliczania wysokości opłat, o których mowa w art. 5, art. 7 ust. 1 i art. 11 ust. 1 i 2 właściwy obrót za dany rok obrotowy (n) stanowią przychody agencji ratingowej opublikowane w jej zbadanym sprawozdaniu finansowym za poprzedni rok (n-1) uzyskane z działalności ratingowej i usług dodatkowych.
- Jeżeli agencja ratingowa nie prowadziła działalności przez pełny rok (n-1), właściwe przychody szacuje się poprzez ekstrapolację kwoty osiągniętych przychodów na cały rok obrotowy.

ROZDZIAŁ II

OPLATY

Artykuł 4

Rodzaje opłat i ogólne sposoby płatności

- Od agencji ratingowych mających siedzibę w Unii, które występują z wnioskiem o rejestrację zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, pobiera się następujące rodzaje opłat:
  - roczne opłaty nadzorcze zgodnie z art. 5;
  - opłaty rejestracyjne zgodnie z art. 6.
- Od agencji ratingowych mających siedzibę w państwach trzecich, które występują z wnioskiem o certyfikację zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, pobiera się następujące rodzaje opłat:
  - ryczałtowe roczne opłaty nadzorcze zgodnie z art. 7;
  - opłaty certyfikacyjne zgodnie z art. 8.
- Opłaty są uiszczane w euro. Opłaty uiszczane są w sposób określony w art. 5 ust. 3, art. 6 ust. 6, art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2.

Od wszelkich opóźnionych płatności naliczane są odsetki za zwłokę w dziennej wysokości 0,1 % należnej kwoty.

Artykuł 5

Roczna opłata nadzorcza pobierana od zarejestrowanych agencji ratingowych

1. Od zarejestrowanej agencji ratingowej pobiera się roczną opłatę nadzorczą.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego zarejestrowana agencja ratingowa jest zwolniona z obowiązku uiszczania rocznej opłaty nadzorczej, jeżeli jej całkowite przychody opublikowane w jej ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym są niższe niż 10 mln EUR lub – w przypadku gdy agencja ta należy do grupy agencji ratingowych – jeżeli łączne całkowite przychody grupy agencji ratingowych są niższe niż 10 mln EUR.

2. Roczną opłatę nadzorczą za dany rok obrotowy oblicza się w następujący sposób:

- a) podstawę obliczenia rocznej opłaty nadzorczej za dany rok obrotowy stanowi prognoza wydatków związanych z nadzorowaniem agencji ratingowych uwzględniona w budżecie EUNGiPW na ten rok, ustalona i zatwierdzona zgodnie z art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010;
- b) stosowną kwotę na potrzeby obliczenia wysokości rocznej opłaty nadzorczej za dany rok obrotowy stanowi prognozowana kwota wydatków zgodnie z lit. a), pomniejszona o kwotę rocznych opłat nadzorczych, którymi obciążone zostaną certyfikowane agencje ratingowe za dany rok obrotowy zgodnie z art. 7, i powiększona o kwotę deficytu z poprzedniego roku budżetowego;
- c) zarejestrowana agencja ratingowa, o której mowa w ust. 1, uiszcza tytułem rocznej opłaty nadzorczej część stosownej kwoty, która odpowiada stosunkowi właściwego obrotu danej agencji ratingowej do całkowitego właściwego obrotu wszystkich zarejestrowanych agencji ratingowych zobowiązanych do uiszczenia rocznej opłaty nadzorczej zgodnie z ust. 1.

3. Roczną opłatę nadzorczą za dany rok obrotowy uiszcza się w dwóch ratach.

Pierwsza rata płatna jest do końca lutego tego roku i wynosi dwie trzecie szacunkowej rocznej opłaty nadzorczej. Jeżeli kwota właściwego obrotu nie jest jeszcze wówczas dostępna, EUNGiPW dokonuje obliczenia wysokości opłaty w oparciu o kwotę obrotu uwzględnioną w ostatnim dostępnym zbadanym sprawozdaniu finansowym.

Druga rata płatna jest do końca sierpnia. Wysokość drugiej raty równa jest kwocie rocznej opłaty nadzorczej obliczonej zgodnie z ust. 2, pomniejszonej o kwotę pierwszej raty.

EUNGiPW przesyła agencjom ratingowym faktury na kwotę rat na przynajmniej 30 dni przed odpowiednim terminem płatności.

Artykuł 6

Opłata rejestracyjna

1. Kwota opłaty rejestracyjnej przypadającej do zapłaty przez poszczególne agencje ratingowe, które wystąpiły z wnioskiem

o rejestrację, jest proporcjonalna do stopnia skomplikowania wniosku oraz wielkości agencji ratingowej, zgodnie z ust. 2–5.

2. Do celów obliczenia kwoty opłaty rejestracyjnej uwzględnia się następujące kryteria:

- a) czy agencja ratingowa zamierza wydawać ratingi strukturyzowanych instrumentów finansowych;
- b) czy agencja ratingowa posiada oddział w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim;
- c) czy agencja ratingowa zamierza zatwierdzać ratingi.

3. Jeżeli żadne z kryteriów określonych w ust. 2 nie ma zastosowania, opłatę rejestracyjną oblicza się w oparciu o liczbę pracowników, zgodnie z poniższym:

- a) agencje ratingowe zatrudniające mniej niż 15 pracowników uiszczają opłatę w wysokości 2 000 EUR;
- b) agencje ratingowe zatrudniające od 15 do 49 pracowników uiszczają opłatę w wysokości 15 000 EUR;
- c) agencje ratingowe zatrudniające co najmniej 50 pracowników uiszczają opłatę w wysokości 40 000 EUR.

4. Agencje ratingowe, które spełniają tylko jedno z kryteriów określonych w ust. 2, uiszczają opłatę rejestracyjną w niższej podanej wysokości w oparciu o liczbę swoich pracowników, zgodnie z poniższym:

- a) agencje ratingowe zatrudniające mniej niż 15 pracowników uiszczają opłatę w wysokości 10 000 EUR;
- b) agencje ratingowe zatrudniające od 15 do 49 pracowników uiszczają opłatę w wysokości 40 000 EUR;
- c) agencje ratingowe zatrudniające co najmniej 50 pracowników uiszczają opłatę w wysokości 100 000 EUR.

5. Agencje ratingowe, które spełniają co najmniej dwa z kryteriów określonych w ust. 2, uiszczają opłatę rejestracyjną w niższej podanej wysokości w oparciu o liczbę swoich pracowników, zgodnie z poniższym:

- a) agencje ratingowe zatrudniające mniej niż 15 pracowników uiszczają opłatę w wysokości 30 000 EUR;
- b) agencje ratingowe zatrudniające od 15 do 49 pracowników uiszczają opłatę w wysokości 85 000 EUR;
- c) agencje ratingowe zatrudniające co najmniej 50 pracowników uiszczają opłatę w wysokości 125 000 EUR.

6. Opłata rejestracyjna płatna jest w pełnej wysokości w momencie składania przez agencję ratingową wniosku o rejestrację.

7. Jeżeli agencja ratingowa wycofa swój wniosek o rejestrację, zanim EUNGiPW poinformuje ją o kompletności wniosku zgodnie z art. 15 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, EUNGiPW dokonuje zwrotu trzech czwartych uiszczonej opłaty rejestracyjnej. Jeżeli wycofanie wniosku nastąpi po

tym terminie, lecz przed przyjęciem uzasadnionej decyzji o rejestracji lub o odmowie rejestracji, EUNGiPW dokonuje zwrotu jednej czwartej uiszczonych opłat rejestracyjnej.

8. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 5 zarejestrowana agencja ratingowa, która jest zobowiązana od uiszczenia rocznej opłaty nadzorczej zgodnie z art. 5 ust. 1, uiszcza w roku, w którym dokonano jej rejestracji, początkową opłatę nadzorczą w wysokości 500 EUR za każdy pełny miesiąc w okresie od daty rejestracji do końca danego roku obrotowego. Opłata ta przypada do zapłaty w pełnej wysokości z chwilą powiadomienia agencji ratingowej o dokonaniu rejestracji.

Artykuł 7

Ryczałtowa roczna opłata nadzorcza pobierana od certyfikowanych agencji ratingowych

1. Agencja ratingowa certyfikowana zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009 uiszcza roczną opłatę nadzorczą w wysokości 6 000 EUR.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego certyfikowaną agencję ratingową zwalnia się z obowiązku uiszczenia rocznej opłaty nadzorczej, jeżeli jej całkowite przychody opublikowane w jej ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym wynoszą mniej niż 10 mln EUR lub w przypadku gdy należy ona do grupy agencji ratingowych – jeżeli całkowite łączne przychody grupy agencji ratingowych wynoszą mniej niż 10 mln EUR.

2. Roczna opłata nadzorcza dla certyfikowanej agencji ratingowej płatna jest w terminie do końca lutego. EUNGiPW wysyła certyfikowanej agencji ratingowej fakturę na kwotę płatności na przynajmniej 30 dni przed tym terminem.

Artykuł 8

Opłata certyfikacyjna

1. Agencja ratingowa występująca z wnioskiem o certyfikację uiszcza opłatę certyfikacyjną w wysokości 10 000 EUR.

2. Opłata certyfikacyjna płatna jest w pełnej wysokości w momencie składania przez agencję ratingową wniosku o certyfikację.

3. Jeżeli agencja ratingowa wycofa swój wniosek o certyfikację, zanim EUNGiPW poinformuje ją o kompletności wniosku zgodnie z art. 15 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, EUNGiPW dokonuje zwrotu trzech czwartych opłaty certyfikacyjnej. Jeżeli wycofanie wniosku nastąpi po tym terminie, lecz przed przyjęciem uzasadnionej decyzji o certyfikacji lub o odmowie certyfikacji, EUNGiPW dokonuje zwrotu jednej czwartej opłaty certyfikacyjnej.

4. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 7 certyfikowana agencja ratingowa, która jest zobowiązana uiszczyć roczną opłatę nadzorczą zgodnie z art. 7 ust. 1, uiszcza w roku, w którym dokonano jej certyfikacji, początkową opłatę nadzorczą w wysokości 500 EUR za każdy pełny miesiąc w okresie od daty certyfikacji do końca danego roku obrotowego. Opłata ta przypada do zapłaty w pełnej wysokości z chwilą powiadomienia agencji ratingowej o dokonaniu certyfikacji.

Artykuł 9

Zwrot kosztów poniesionych przez właściwe organy

1. Opłaty z tytułu rejestracji, certyfikacji oraz nadzoru pobiera od agencji ratingowych wyłącznie EUNGiPW. Właściwe organy nie pobierają opłat od agencji ratingowych, w tym także w przypadku wykonywania przez te organy zadań w imieniu EUNGiPW zgodnie z art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.

2. EUNGiPW zwraca właściwym organom faktyczne koszty poniesione w związku z wykonywaniem przekazanych im zadań zgodnie z art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 lub w związku z udzieleniem EUNGiPW pomocy zgodnie z art. 23c ust. 4 lub art. 23d ust. 5 tego rozporządzenia. Przypadające do zwrotu koszty obejmują wszystkie stałe i zmienne koszty związane z wykonywaniem przekazanych zadań lub świadczeniem pomocy na rzecz EUNGiPW.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 10

Opłaty w 2011 r.

1. Agencje ratingowe zarejestrowane w 2011 r. uiszczają za 2011 r. początkową opłatę nadzorczą w wysokości 500 EUR za każdy pełny miesiąc w okresie od daty rejestracji, przy czym nie wcześniej niż od dnia 1 lipca 2011 r., do dnia 31 grudnia 2011 r. Opłata ta przypada do zapłaty w pełnej wysokości w terminie do końca kwietnia 2012 r.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego zarejestrowana agencja ratingowa jest zwolniona z obowiązku uiszczenia opłaty nadzorczej w 2011 r., jeżeli jej całkowite przychody opublikowane w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym są niższe niż 10 mln EUR lub – w przypadku gdy agencja ta należy do grupy agencji ratingowych – jeżeli łączne całkowite przychody grupy agencji ratingowych są niższe niż 10 mln EUR.

2. Agencje ratingowe certyfikowane w 2011 r. uiszczają za 2011 r. początkową opłatę nadzorczą w wysokości 500 EUR za każdy pełny miesiąc w okresie od daty certyfikacji, przy czym nie wcześniej niż od dnia 1 lipca 2011 r., do dnia 31 grudnia 2011 r. Opłata ta przypada do zapłaty w pełnej wysokości w terminie do końca kwietnia 2012 r.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego certyfikowana agencja ratingowa jest zwolniona z obowiązku uiszczenia opłaty nadzorczej w 2011 r., jeżeli jej właściwy obrót jest niższy niż 10 mln EUR lub – w przypadku gdy agencja ta należy do grupy agencji ratingowych – jeżeli łączny właściwy obrót grupy agencji ratingowych jest niższy niż 10 mln EUR.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lutego 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 273/2012

z dnia 27 marca 2012 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 297/95 w zakresie dostosowania opłat na rzecz Europejskiej Agencji Leków do wskaźnika inflacji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 297/95 z dnia 10 lutego 1995 r. w sprawie opłat wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji ds. Oceny Produktów Leczniczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 67 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków dochody Europejskiej Agencji Leków⁽²⁾ (zwanej dalej „Agencją”) składają się ze składki Unii oraz opłat wnoszonych do Agencji przez przedsiębiorstwa. W rozporządzeniu (WE) nr 297/95 ustanowiono kategorie i poziomy takich opłat.
- (2) Należy zaktualizować te opłaty w oparciu o wysokość wskaźnika inflacji w 2011 r. Wskaźnik inflacji w Unii, opublikowany przez urząd statystyczny Unii Europejskiej (Eurostat), wyniósł w 2011 r. 3,1 %.
- (3) Dla uproszczenia skorygowane poziomy opłat powinny zostać zaokrąglone do najbliższych 100 EUR.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 297/95.
- (5) Ze względu na pewność prawa niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do ważnych wniosków, które nie zostały rozpatrzone do dnia 1 kwietnia 2012 r.
- (6) Zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 297/95 aktualizacji należy dokonać ze skutkiem od dnia 1 kwietnia 2012 r. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem pilnie wejść w życie i być stosowane od tej daty,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 297/95 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w lit. a) wprowadza się następujące zmiany:

- w akapicie pierwszym kwotę „259 400 EUR” zastępuje się kwotą „267 400 EUR”,
- w akapicie drugim kwotę „26 000 EUR” zastępuje się kwotą „26 800 EUR”,
- w akapicie trzecim kwotę „6 500 EUR” zastępuje się kwotą „6 700 EUR”;

(ii) w lit. b) wprowadza się następujące zmiany:

- w akapicie pierwszym kwotę „100 700 EUR” zastępuje się kwotą „103 800 EUR”
- w akapicie drugim kwotę „167 600 EUR” zastępuje się kwotą „172 800 EUR”,
- w akapicie trzecim kwotę „10 000 EUR” zastępuje się kwotą „10 300 EUR”,
- w akapicie czwartym kwotę „6 500 EUR” zastępuje się kwotą „6 700 EUR”;

(iii) w lit. c) wprowadza się następujące zmiany:

- w akapicie pierwszym kwotę „77 900 EUR” zastępuje się kwotą „80 300 EUR”,
- w akapicie drugim kwoty „19 500 EUR do 58 400 EUR” zastępuje się kwotami „20 100 EUR do 60 200 EUR”,
- w akapicie trzecim kwotę „6 500 EUR” zastępuje się kwotą „6 700 EUR”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w lit. a) akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:

- kwotę „2 800 EUR” zastępuje się kwotą „2 900 EUR”,
- kwotę „6 500 EUR” zastępuje się kwotą „6 700 EUR”;

(ii) w lit. b) wprowadza się następujące zmiany:

- w akapicie pierwszym kwotę „77 900 EUR” zastępuje się kwotą „80 300 EUR”,
- w akapicie drugim kwoty „19 500 EUR do 58 400 EUR” zastępuje się kwotami „20 100 EUR do 60 200 EUR”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 35 z 15.2.1995, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 1.

- c) w ust. 3 kwotę „12 900 EUR” zastępuje się kwotą „13 300 EUR”;
- d) w ust. 4 kwotę „19 500 EUR” zastępuje się kwotą „20 100 EUR”;
- e) w ust. 5 kwotę „6 500 EUR” zastępuje się kwotą „6 700 EUR”;
- f) w ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w akapicie pierwszym kwotę „93 000 EUR” zastępuje się kwotą „95 900 EUR”;
- (ii) w akapicie drugim kwoty „23 200 EUR do 69 700 EUR” zastępuje się kwotami „23 900 EUR do 71 900 EUR”;
- 2) w art. 4 kwotę „64 700 EUR” zastępuje się kwotą „66 700 EUR”;
- 3) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w lit. a) wprowadza się następujące zmiany:
- w akapicie pierwszym kwotę „129 800 EUR” zastępuje się kwotą „133 800 EUR”;
  - w akapicie drugim kwotę „12 900 EUR” zastępuje się kwotą „13 300 EUR”;
  - w akapicie trzecim kwotę „6 500 EUR” zastępuje się kwotą „6 700 EUR”;
  - w akapicie czwartym wprowadza się następujące zmiany:
    - kwotę „64 700 EUR” zastępuje się kwotą „66 700 EUR”;
    - kwotę „6 500 EUR” zastępuje się kwotą „6 700 EUR”;
- (ii) w lit. b) wprowadza się następujące zmiany:
- w akapicie pierwszym kwotę „64 700 EUR” zastępuje się kwotą „66 700 EUR”;
  - w akapicie drugim kwotę „109 700 EUR” zastępuje się kwotą „113 100 EUR”;
  - w akapicie trzecim kwotę „12 900 EUR” zastępuje się kwotą „13 300 EUR”;
  - w akapicie czwartym kwotę „6 500 EUR” zastępuje się kwotą „6 700 EUR”;
  - w akapicie piątym wprowadza się następujące zmiany:
    - kwotę „32 400 EUR” zastępuje się kwotą „33 400 EUR”;
    - kwotę „6 500 EUR” zastępuje się kwotą „6 700 EUR”;
- (iii) w lit. c) wprowadza się następujące zmiany:
- w akapicie pierwszym kwotę „32 400 EUR” zastępuje się kwotą „33 400 EUR”;
  - w akapicie drugim kwoty „8 100 EUR do 24 200 EUR” zastępuje się kwotami „8 400 EUR do 25 000 EUR”;
  - w akapicie trzecim kwotę „6 500 EUR” zastępuje się kwotą „6 700 EUR”;
- b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w lit. a) wprowadza się następujące zmiany:
- kwotę „2 800 EUR” zastępuje się kwotą „2 900 EUR”;
  - kwotę „6 500 EUR” zastępuje się kwotą „6 700 EUR”;
- (ii) w lit. b) wprowadza się następujące zmiany:
- w akapicie pierwszym kwotę „38 900 EUR” zastępuje się kwotą „40 100 EUR”;
  - w akapicie drugim kwoty „9 700 EUR do 29 200 EUR” zastępuje się kwotami „10 000 EUR do 30 100 EUR”;
  - w akapicie trzecim kwotę „6 500 EUR” zastępuje się kwotą „6 700 EUR”;
- c) w ust. 3 kwotę „6 500 EUR” zastępuje się kwotą „6 700 EUR”;
- d) w ust. 4 kwotę „19 500 EUR” zastępuje się kwotą „20 100 EUR”;
- e) w ust. 5 kwotę „6 500 EUR” zastępuje się kwotą „6 700 EUR”;
- f) w ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w akapicie pierwszym kwotę „31 000 EUR” zastępuje się kwotą „32 000 EUR”;
- (ii) w akapicie drugim kwoty „7 800 EUR do 23 200 EUR” zastępuje się kwotami „8 000 EUR do 23 900 EUR”;
- 4) w art. 6 kwotę „38 900 EUR” zastępuje się kwotą „40 100 EUR”;
- 5) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w akapicie pierwszym kwotę „64 700 EUR” zastępuje się kwotą „66 700 EUR”;
- b) w akapicie drugim kwotę „19 500 EUR” zastępuje się kwotą „20 100 EUR”;
- 6) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w akapicie drugim kwotę „77 900 EUR” zastępuje się kwotą „80 300 EUR”;
- (ii) w akapicie trzecim kwotę „38 900 EUR” zastępuje się kwotą „40 100 EUR”;

(iii) w akapicie czwartym kwoty „19 500 EUR do 58 400 EUR” zastępuje się kwotami „20 100 EUR do 60 200 EUR”;

(iv) w akapicie piątym kwoty „9 700 EUR do 29 200 EUR” zastępuje się kwotami „10 000 EUR do 30 100 EUR”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie drugim kwotę „259 400 EUR” zastępuje się kwotą „267 400 EUR”;

(ii) w akapicie trzecim kwotę „129 800 EUR” zastępuje się kwotą „133 800 EUR”;

(iii) w akapicie piątym kwoty „2 800 EUR do 223 600 EUR” zastępuje się kwotami „2 900 EUR do 230 500 EUR”;

(iv) w akapicie szóstym kwoty „2 800 EUR do 111 900 EUR” zastępuje się kwotami „2 900 EUR do 115 400 EUR”;

c) w ust. 3 kwotę „6 500 EUR” zastępuje się kwotą „6 700 EUR”.

Artykuł 2

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do ważnych wniosków, które nie zostały rozpatrzone do dnia 1 kwietnia 2012 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 marca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 274/2012

z dnia 27 marca 2012 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1152/2009 nakładające specjalne warunki dotyczące przywozu niektórych środków spożywczych z niektórych państw trzecich w związku z ryzykiem zanieczyszczenia aflatoksynami

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. b) ppkt (ii),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 53 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 umożliwia się Komisji podejmowanie nadzwyczajnych środków w sytuacji, kiedy ewidentnie żywność i pasza przywożone z państwa trzeciego mogą stworzyć poważne ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt lub środowiska, a takie ryzyko nie może zostać w zadowalającym stopniu ograniczone za pomocą środków podjętych indywidualnie przez państwa członkowskie.
- (2) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1152/2009 ⁽²⁾ Komisja nałożyła specjalne warunki dotyczące przywozu z niektórych państw trzecich niektórych środków spożywczych, w których najwyższe dopuszczalne poziomy aflatoksyn, określone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1881/2006 ⁽³⁾, wydawały się często przekraczane.
- (3) Ponieważ dla niektórych kategorii żywności objętych rozporządzeniem (WE) nr 1152/2009 uległy zmianie kody Nomenklatury scalonej (CN), należy odpowiednio zmienić kody CN w tym rozporządzeniu.
- (4) Należy uchylić przepisy przejściowe dotyczące środków spożywczych przywożonych ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, które nie są objęte planem dobrowolnego badania na obecność aflatoksyn, jako że podmiotom w Stanach Zjednoczonych Ameryki zapewniono wystarczająco dużo czasu na wdrożenie tego planu.
- (5) Biorąc pod uwagę liczbę i rodzaj zgłoszeń do systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach, wielkość obrotów handlowych, wyniki inspekcji przeprowadzonych przez Biuro ds. Żywności i Weterynarii oraz wyniki kontroli, w niektórych przypadkach należy zmniejszyć częstotliwość pobierania próbek do analizy. W przypadku orzechów leszczyny z Turcji i orzechów brazylijskich z Brazylii odnotowano bardzo niewiele przypadków niezgodności przy przywozie. Właściwe jest zatem zmniejszenie częstotliwości kontroli w odniesieniu do tych środków spożywczych.

Dla jasności i w celu zapewnienia spójności z pozostałym prawodawstwem UE należy wyraźnie wspomnieć, że kontrole tożsamości są przeprowadzane z taką samą częstotliwością jak kontrole fizyczne (pobieranie i analiza próbek).

- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1152/2009.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przepisy zmieniające

W rozporządzeniu (WE) nr 1152/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do przywozu następujących środków spożywczych oraz przetworzonych i złożonych środków spożywczych wchodzących w ich skład:

- a) następujące środki spożywcze pochodzące lub wysyłane z Brazylii:
  - (i) orzechy brazylijskie w łupinach objęte kodem CN 0801 21 00;
  - (ii) mieszanki orzechów lub suszonych owoców objęte kodem CN 0813 50 i zawierające orzechy brazylijskie w łupinach;
- b) następujące środki spożywcze pochodzące lub wysyłane z Chin:
  - (i) orzeszki ziemne objęte kodem CN 1202 41 00 lub 1202 42 00;
  - (ii) orzeszki ziemne objęte kodem CN 2008 11 91 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto przekraczającej 1 kg) lub 2008 11 98 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 1 kg);
  - (iii) prażone orzeszki ziemne objęte kodem CN 2008 11 96 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 1 kg);

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 313 z 28.11.2009, s. 40.

⁽³⁾ Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5.

- c) następujące środki spożywcze pochodzące lub wysyłane z Egiptu:
- (i) orzeszki ziemne objęte kodem CN 1202 41 00 lub 1202 42 00;
  - (ii) orzeszki ziemne objęte kodem CN 2008 11 91 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto przekraczającej 1 kg) lub 2008 11 98 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 1 kg);
  - (iii) prażone orzeszki ziemne objęte kodem CN 2008 11 96 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 1 kg);
- d) następujące środki spożywcze pochodzące lub wysyłane z Iranu:
- (i) pistacje objęte kodem CN 0802 51 00 lub 0802 52 00;
  - (ii) prażone pistacje objęte kodami CN 2008 19 13 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto przekraczającej 1 kg) i 2008 19 93 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 1 kg);
- e) następujące środki spożywcze pochodzące lub wysyłane z Turcji:
- (i) suszone figi objęte kodem CN 0804 20 90;
  - (ii) orzechy leszczyny (*Corylus* spp.) w łupinach lub bez łupin objęte kodem CN 0802 21 00 lub 0802 22 00;
  - (iii) pistacje objęte kodem CN 0802 51 00 lub 0802 52 00;
  - (iv) mieszanki orzechów lub owoców suszonych objęte kodem CN 0813 50 i zawierające figi, orzechy leszczyny lub pistacje;
  - (v) pasta figowa, pasta z pistacji i pasta z orzechów leszczyny objęte kodami 2007 10 lub 2007 99;
  - (vi) orzechy leszczyny i pistacje, przetworzone lub zakonserwowane, w tym mieszanki, objęte kodem CN 2008 19 i figi, przetworzone lub zakonserwowane, objęte kodem CN 2008 99, w tym mieszanki, objęte kodem CN 2008 97;
  - (vii) mąka, mączka i proszek z orzechów leszczyny, fig i pistacji objęte kodem CN 1106 30 90;
  - (viii) orzechy leszczyny w kawałkach, w plasterkach i łamane, objęte kodami CN 0802 22 00 i 2008 19;
- f) następujące środki spożywcze pochodzące lub wysyłane ze Stanów Zjednoczonych Ameryki:
- (i) migdały w łupinach lub bez łupin objęte kodem CN 0802 11 lub 0802 12;
  - (ii) migdały prażone objęte kodami CN 2008 19 13 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto przekraczającej 1 kg) i 2008 19 93 (w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto nieprzekraczającej 1 kg);
  - (iii) mieszanki orzechów lub owoców suszonych objęte kodem CN 0813 50 i zawierające migdały.
2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do przesyłek środków spożywczych o masie brutto nieprzekraczającej 20 kg ani przetworzonych lub złożonych środków spożywczych zawierających mniej niż 20 % środków spożywczych, o których mowa w ust. 1 lit. b)–f).;
- 2) w art. 4 skreśla się ust. 6;
- 3) art. 7 ust. 4 i 5 otrzymuje brzmienie:
- „4. Przed dopuszczeniem do swobodnego obrotu w Unii właściwy organ w wyznaczonym miejscu przywozu przeprowadza kontrolę tożsamości i pobiera próbki niektórych przesyłek w celu przeprowadzenia analizy zanieczyszczenia aflatoksyną B1 i aflatoksynami ogółem z częstotliwością określoną w ust. 5 i zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 401/2006.
5. Kontrolę tożsamości i pobieranie próbek do analizy, o których mowa w ust. 4, przeprowadza się w odniesieniu do:
- a) około 50 % przesyłek środków spożywczych z Brazylii;
  - b) około 20 % przesyłek środków spożywczych z Chin;
  - c) około 20 % przesyłek środków spożywczych z Egiptu;
  - d) około 50 % przesyłek środków spożywczych z Iranu;
  - e) około 5 % przesyłek każdej kategorii orzechów leszczyny i produktów pochodnych z Turcji, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) oraz (iv)–(viii), około 20 % przesyłek każdej kategorii suszonych fig i produktów pochodnych z Turcji, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. e) ppkt (i) oraz (iv)–(vii), oraz około 50 % przesyłek każdej kategorii pistacji i produktów pochodnych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. e) ppkt (iii)–(vii);
  - f) losowo wybranych przesyłek środków spożywczych ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. f).”.

Artykuł 2

Środki przejściowe

W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 i art. 7 ust. 2 środki spożywcze pochodzące lub wysyłane ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. f), które opuściły Stany Zjednoczone przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i do których nie jest dołączone świadectwo w ramach planu dobrowolnego badania na obecność aflatoksyn, mogą być przywożone do UE, pod warunkiem że podlegają one kontroli fizycznej, w tym pobieraniu i analizie próbek.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 marca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 275/2012**z dnia 27 marca 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 marca 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	CR	49,7
	IL	97,8
	MA	43,0
	TN	86,2
	TR	84,3
	ZZ	72,2
0707 00 05	JO	119,1
	TR	152,6
	ZZ	135,9
0709 91 00	EG	76,0
	ZZ	76,0
0709 93 10	MA	51,5
	TR	160,0
	ZZ	105,8
0805 10 20	BR	35,0
	EG	45,3
	IL	78,6
	MA	47,6
	TN	55,7
	TR	64,8
	ZZ	54,5
0805 50 10	EG	69,3
	TR	52,3
	ZZ	60,8
0808 10 80	AR	89,5
	BR	81,9
	CA	121,1
	CL	105,3
	CN	81,9
	MK	31,8
	US	155,4
	UY	71,6
	ZA	119,9
	ZZ	95,4
0808 30 90	AR	90,8
	CL	104,5
	CN	76,9
	ZA	90,7
	ZZ	90,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 276/2012**z dnia 27 marca 2012 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych ceł przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych ceł stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 971/2011 ⁽³⁾. Ceny te i cła zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 255/2012 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot, zgodnie z art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

- (3) Ze względu na konieczność zapewnienia, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe cła mające zastosowanie przy przywozie produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011, zostają zmienione i są zamieszczone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 marca 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 254 z 30.9.2011, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 84 z 23.3.2012, s. 28.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych ceł przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, mające zastosowanie od dnia 28 marca 2012 r.

(w EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowego cła za 100 kg netto produktu
1701 12 10 ⁽¹⁾	43,14	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	43,14	1,67
1701 13 10 ⁽¹⁾	43,14	0,00
1701 13 90 ⁽¹⁾	43,14	1,96
1701 14 10 ⁽¹⁾	43,14	0,00
1701 14 90 ⁽¹⁾	43,14	1,96
1701 91 00 ⁽²⁾	49,59	2,59
1701 99 10 ⁽²⁾	49,59	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	49,59	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,50	0,22

⁽¹⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 19 marca 2012 r.

zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznych biegłych rewidentów Bank of Greece

(2012/177/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Protokół (nr 4) w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 27.1,

uwzględniając zalecenie Europejskiego Banku Centralnego EBC/2012/1 z dnia 10 lutego 2012 r. udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych biegłych rewidentów Bank of Greece ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdania finansowe Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych Eurosystemu podlegają badaniu prowadzonemu przez niezależnych zewnętrznych biegłych rewidentów wyznaczanych na zalecenie Rady Prezesów EBC i zatwierdzanych przez Radę Unii Europejskiej.
- (2) Mandat obecnych zewnętrznych biegłych rewidentów Bank of Greece wygaśnie po przeprowadzeniu kontroli za rok obrachunkowy 2011. Niezbędne jest zatem wyznaczenie zewnętrznych biegłych rewidentów na okres od roku obrachunkowego 2012.
- (3) Bank of Greece wybrał KPMG Certified Auditors A.E. na swoich zewnętrznych biegłych rewidentów na lata obrachunkowe 2012–2016.
- (4) Rada Prezesów EBC zaleciła wyznaczenie KPMG Certified Auditors A.E. na zewnętrznych biegłych rewidentów Bank of Greece na lata obrachunkowe 2012–2016.

- (5) Należy zastosować się do zalecenia Rady Prezesów EBC i odpowiednio zmienić decyzję Rady 1999/70/WE ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 1 ust. 12 decyzji 1999/70/WE otrzymuje brzmienie:

„12. Niniejszym zatwierdza się KPMG Certified Auditors A.E. jako zewnętrznych biegłych rewidentów Bank of Greece na lata obrachunkowe 2012–2016.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Europejskiego Banku Centralnego.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 marca 2012 r.

W imieniu Rady
M. GJERSKOV
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z 18.2.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 22 z 29.1.1999, s. 69.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 23 marca 2011 r.

w sprawie pomocy państwa C 10/10 (ex N 562/09), której Hiszpania zamierza udzielić na restrukturyzację A NOVO Comlink

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 1740)

(Jedynie tekst w języku hiszpańskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/178/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag⁽¹⁾ zgodnie z przywołanymi artykułami,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) W dniu 16 października 2009 r. Hiszpania zgłosiła środek pomocy przewidziany przez Wspólnotę Autonomiczną Andaluzji na restrukturyzację A NOVO Comlink SL. Pismem z dnia 25 marca 2010 r. Komisja poinformowała Hiszpanię, że podjęła decyzję o wszczęciu postępowania określonego w art. 108 ust. 2 TFUE w odniesieniu do przedmiotowego środka. Hiszpania ustosunkowała się do decyzji Komisji pismem z dnia 26 kwietnia 2010 r. Pismem z dnia 22 września 2010 r. Komisja zwróciła się do Hiszpanii o przedstawienie dodatkowych informacji. Władze hiszpańskie odpowiedziały dnia 20 października 2010 r., wycofując zgłoszenie z uwagi na fakt, że sytuacja finansowa spółki rozwinęła się w sposób bardziej korzystny, niż przewidywano.
- (2) Decyzję Komisji o wszczęciu postępowania opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag na temat przedmiotowej pomocy. Komisja nie otrzymała żadnych uwag od osób trzecich.

II. OPIS ŚRODKA POMOCY**1. Zgłoszony plan restrukturyzacji**

- (3) W planie restrukturyzacji zgłoszonym przez Hiszpanię w październiku 2009 r. przewidziano pomoc na restrukturyzację spółki A NOVO Comlink SL (zwanej dalej „A

NOVO”) na podstawie rozporządzenia z dnia 5 listopada 2008 r. ustanawiającego ramy prawne programu pomocy na rzecz rentownych przedsiębiorstw w trudnej sytuacji finansowej w Andaluzji oraz ogłaszającego zaproszenia do składania wniosków na lata 2008 i 2009⁽³⁾. Komisja zatwierdziła to rozporządzenie w maju 2009 r. jako program pomocy w celu ratowania i restrukturyzacji małych i średnich przedsiębiorstw – w związku z tym muszą być zgłaszane indywidualne dotacje w ramach tego rodzaju pomocy na rzecz dużych przedsiębiorstw (sprawa N 608/08).

- (4) Pomoc zaplanowana przez Andaluzję polegała na udzieleniu gwarancji w wysokości 80 % na kredyt przyznany na okres 10 lat w kwocie 4 375 000 EUR z dotacją na spłatę odsetek w wysokości 0,89 % oraz na udzieleniu przez Andaluzijską Agencję Innowacji i Rozwoju (IDEA) kredytu rządowego w kwocie 2 000 000 na okres 10 lat.

- (5) Jeżeli chodzi o zapotrzebowanie na środki pieniężne, w zgłoszeniu Hiszpania stwierdziła, że na niespłacone długi w chwili opracowywania środka na restrukturyzację składały się:

— długi w wysokości 2,7 mln EUR wobec dostawców,

— długi w wysokości 650 000 EUR wobec rządu,

— długi w wysokości 1,6 mln EUR wobec innych przedsiębiorstw z grupy A NOVO,

— pozostałe zapotrzebowanie wynikające z rozszerzenia działalności.

Łącznie zapotrzebowanie na środki pieniężne szacuje się na kwotę 5 mln EUR.

- (6) Oprócz wspomnianego wyżej zastrzyku świeżego kapitału w planie restrukturyzacji nie przewidziano żadnej formy restrukturyzacji działalności, organizacji ani siły roboczej spółki, ani restrukturyzacji zarządzania tą spółką. Jeżeli chodzi o strukturę spółki, w planie określono jedynie bieżące obszary działalności oraz możliwości i perspektywy ich rozszerzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 140 z 29.5.2010, s. 25.

⁽²⁾ Zob. przypis 1.

⁽³⁾ BOJA (Dziennik Ustaw Andaluzji) nr 236 z 27.11.2008, s. 6.

- (7) W planie nie odniesiono się do jakiegokolwiek wkładu ze strony beneficjenta lub jego spółki dominującej. W odniesieniu do środków wyrównawczych w planie nie przewidziano ograniczenia zdolności produkcyjnej ani sprzedaży aktywów. Jeżeli chodzi o perspektywy, nie wprowadzono rozróżnień między założeniami dotyczącymi sytuacji optymalnych, średnio korzystnych i najgorszych.

2. Środki niezgłoszone Komisji

- (8) Podczas dokonywania oceny planu restrukturyzacji stwierdzono, że w maju 2009 r. spółce A NOVO przyznana została pomoc na ratowanie w formie gwarancji w wysokości 80 % na kredyt w kwocie 1 825 000 EUR udzielony na okres sześciu miesięcy z roczną premią w wysokości 1,5 % i stopie procentowej ustalonej na poziomie 2,86 %. Hiszpania nie zgłosiła tej gwarancji.
- (9) Po przyznaniu w dniu 21 maja 2009 r. pomocy na ratowanie spółka A NOVO dnia 10 września 2009 r. przedstawiła władzom andaluzyjskim plan restrukturyzacji.

3. Beneficjent

- (10) A NOVO jest dużym przedsiębiorstwem prowadzącym działalność w zakresie usług po sprzedaży w odniesieniu do komputerów, telefonów komórkowych oraz innych urządzeń elektronicznych. Jest jednostką, w której całościowy udział posiada francuska spółka A NOVO SA. Początkowo spółka A NOVO zajmowała się produkcją telefonów. W latach 2004–2006 A NOVO wycofała się z działalności produkcyjnej i skoncentrowała na świadczeniu usług po sprzedaży. Spółka A NOVO ma siedzibę w Maladze (w Andaluzji), na obszarze kwalifikowalnym do pomocy regionalnej na mocy wyłączenia przewidzianego w art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE.
- (11) W chwili zgłoszenia planu restrukturyzacji spółka A NOVO spełniała warunki niewypłacalności. Miała trudności z uzyskaniem środków pieniężnych na rynkach kapitałowych. Z początkowego zarejestrowanego kapitału w wysokości 15 mln EUR w 2001 r. spółka straciła ponad 10 mln; ponad jedną czwartą kapitału straciła tylko w 2008 r.:

(w EUR)

	2001	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Kapitał	15 000 000	14 684 923	6 167 668	6 167 668	8 967 667	4 056 802	2 057 000

Spółka A NOVO poniosła również wysokie straty i odnotowała spadek obrotu:

(w EUR)

	2006	2007	2008	2009
Wzrost strat	- 2 603 000	- 4 549 000	- 3 923 000	- 292 000
Spadek obrotu	22 090 000	21 853 000	15 305 000	15 464 000

- (12) W związku z tym na początku 2009 r. spółka A NOVO była w trudnej sytuacji zgodnie z pkt 10 i 11 wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (zwanych dalej „wytycznymi”) (⁴). Ponad połowa jej zarejestrowanego kapitału została utracona, w tym ponad jedna czwarta tego kapitału w okresie poprzedzających 12 miesięcy (pkt 10 lit. a) wytycznych). W związku z tym spółka spełniała określone w prawie hiszpańskim kryteria w zakresie podlegania postępowaniu upadłościowemu (pkt 10 lit. c) wytycznych). W każdym razie obrót spółki zmalał, a wartość jej aktywów była bliska zeru, jak określono w pkt 11 wytycznych.
- (13) Restrukturyzację spółki A NOVO rozpoczęto już w lipcu 2005 r., mając na celu zmianę charakteru działalności z produkcji telefonów na świadczenie usług po sprzedaży. W zawartym w 2005 r. porozumieniu dotyczącym podstaw planu przywrócenia rentowności spółki A NOVO oraz wynikających z niego zobowiązań zawarto wymóg, zgodnie z którym spółka miała uczestniczyć w finansowaniu swojego planu przywrócenia rentowności, dokonując transakcji sprzedaży i leasingu zwrotnego nieruchomości w Andaluzjskim Parku

Technologicznym (kwotę transakcji szacuje się na 14,9 mln EUR), zamienić 94 umowy na czas określony na umowy na czas nieokreślony przed dniem 31 grudnia 2007 r., zawrzeć 88 nowych umów przed dniem 31 grudnia 2009 r. oraz utrzymać ówczesną siłę roboczą do 2015 r. W porozumieniu uwzględniono również system częściowych emerytur dla pracowników, którzy osiągnęli wiek 60 lat.

- (14) Departament ds. Zatrudnienia *Junta de Andalucía* zezwolił z kolei spółce A NOVO na zawieszenie 224 umów o pracę zawartych z pracownikami w wieku ponad 54 lat do dnia 31 sierpnia 2008 r. Takie zezwolenie daje pracownikom prawo do ubiegania się o zasiłek dla bezrobotnych, mimo że teoretycznie są oni nadal zatrudnieni. Podczas okresu zawieszenia umów o pracę pracownicy nadal stanowią część spółki. Omawiany środek ma na celu uzupełnienie dochodu zainteresowanych pracowników aż do chwili osiągnięcia przez nich wieku emerytalnego.
- (15) Zobowiązania prawne spółki ograniczają się do opłacania przez pracodawcę składek w ramach systemu zabezpieczenia społecznego na rzecz zawieszonych pracowników oraz kosztów wynagrodzeń i obciążeń socjalnych w okresie częściowej emerytury (dotyczy to pracowników w wieku 60–65 lat).

(⁴) Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

4. Podstawy wszczęcia postępowania

- (16) Po przeprowadzeniu analizy przedmiotowych środków pomocy państwa zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE oraz w świetle wytycznych Komisja podjęła decyzję o wszczęciu postępowania na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE, ponieważ miała wątpliwości, czy spełniono warunki zatwierdzenia pomocy na ratowanie i restrukturyzację.
- (17) Komisja stwierdziła, że oba środki mogły prawdopodobnie stanowić pomoc państwa. Zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE wszelka pomoc finansowa przyznawana przez państwo członkowskie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom i wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi, stanowi pomoc państwa. Przedmiotowe środki, tj. gwarancje, dotacja na spłatę odsetek, kredyt udzielony przez region Andaluzji oraz płatności bezpośrednie na rzecz pracowników spółki A NOVO, angażują zasoby państwowe. Zostały przyznane przez Wspólnotę Autonomiczną Andaluzji i można je przypisać państwu.
- (18) Środki muszą przynosić beneficjentowi korzyść, której nie uzyskałby w normalnych warunkach rynkowych. Gwarancja nie stanowi takiej korzyści, jeżeli kredytobiorca jest w trudnej sytuacji finansowej (pkt 3.2. lit. a) obwieszczenia Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji) ⁽⁵⁾. Kredyt udzielony przez Andaluzję mógł przynosić korzyść. Komisja ma wątpliwości, czy kredytu udzielono według rynkowych stóp procentowych określonych zgodnie z ustanowionymi przez Komisję zasadami ustalania rynkowych stóp procentowych zawartymi w komunikacie Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych ⁽⁶⁾. W związku z tym środki prawdopodobnie stanowią pomoc, która zakłóca konkurencję.
- (19) Chociaż na początku 2009 r. spółka A NOVO znajdowała się w trudnej sytuacji finansowej, istniały wątpliwości, czy kwalifikowała się ona do przyznania jakiegokolwiek pomocy na ratowanie lub restrukturyzację jako jednostka, w której całościowy udział posiada francuskie przedsiębiorstwo A NOVO SA o obrocie wynoszącym 350 mln EUR i zysku netto w wysokości 12 mln EUR w 2009 r. Zgodnie z pkt 11 wytycznych zagrożone przedsiębiorstwo kwalifikuje się do pomocy tylko wtedy, gdy nie może odzyskać płynności dzięki środkom uzyskanym od właścicieli. Ponadto zgodnie z pkt 13 wytycznych w przypadku przedsiębiorstwa należącego do większej grupy kapitałowej państwo członkowskie musi wykazać, że trudności przedsiębiorstwa są wewnętrzne i zbyt poważne, aby mogły być przewyżczone przez samą grupę. Hiszpania nie przedstawiła informacji wskazujących na to, że spełniono powyższe warunki.
- (20) Jeżeli chodzi o plan restrukturyzacji, Komisja ma wątpliwości, czy umożliwi on przywrócenie długoterminowej rentowności zgodnie z wymogiem określonym w pkt 35

i 36 wytycznych. Plan restrukturyzacji nie zawierał jakiegokolwiek opisu środków wewnętrznych mających na celu poprawę rentowności i struktury przedsiębiorstwa. W planie nie było również mowy o środkach wyrównawczych służących jak największemu złagodzeniu niekorzystnych skutków pomocy dla konkurentów, takich jak obniżenie zdolności produkcyjnej (pkt 38 i 39 wytycznych). Niemożliwe było także ustalenie, że kwota i intensywność pomocy były ograniczone do ścisłego minimum koniecznych kosztów restrukturyzacji (pkt 43 i 45 wytycznych). W planie nie zawarto w szczególności żadnych informacji o wkładzie ze strony beneficjenta.

- (21) Jeżeli chodzi o restrukturyzację z 2005 r. Komisja ma wątpliwości, czy zastosowano się do zasady „pierwszy i ostatni raz”. Zgodnie z pkt 72 i nast. wytycznych interwencja państwa nie powinna być dozwolona, jeżeli upłynęło mniej niż 10 lat od momentu ostatniego wdrożenia środka pomocy na ratowanie lub restrukturyzację. Komisja nie dysponuje informacjami niezbędnymi do ustalenia, czy płatności bezpośrednio dokonywane przez Wspólnotę Autonomiczną Andaluzji na rzecz pracowników stanowią pomoc państwa. Jeżeli płatności dokonywano w ramach ogólnego systemu zabezpieczenia społecznego, nie uznano by ich za pomoc państwa. Jeżeli miała ich dokonywać sama spółka – zgodnie z przepisami prawa pracy lub postanowieniami układów zbiorowych – omawiane płatności byłyby częścią zwyczajowych kosztów przedsiębiorstwa. Jeżeli tych płatności dokonuje państwo, należy je uznać za pomoc państwa ⁽⁷⁾.
- (22) W związku z tym budziło wątpliwości, czy pomoc na ratowanie i restrukturyzację można uznać za zgodną ze stosownymi wytycznymi.

III. UWAGI HISZPANII

- (23) Pismem z dnia 22 października 2010 r. Hiszpania poinformowała Komisję, że nie wdrożyła środka na restrukturyzację i że wycofuje zgłoszenie.
- (24) Jeżeli chodzi o pomoc na ratowanie przyznaną w maju 2009 r., Hiszpania stwierdziła, że dnia 19 stycznia 2009 r. Andaluzyjska Agencja Innowacji i Rozwoju (IDEA) zatwierdziła ryzykowną operację polegającą na udzieleniu gwarancji na ratowanie w wysokości 1,5 mln EUR na okres sześciu miesięcy, która umożliwiła spółce uzyskanie kredytu na rynku kapitałowym w kwocie 1 875 000 EUR. Środki przyznane w ramach kredytu wypłacono dnia 21 maja 2009 r. W ten sposób usunięto problemy z przepływami pieniężnymi, które doprowadziłyby do upadłości spółki, i zapewniono niezbędne pole manewru umożliwiające opracowanie nowego planu restrukturyzacji dzięki zastosowaniu środków i podjęciu działań koniecznych do zagwarantowania rentowności przedsiębiorstwa w nieprzewidzianej sytuacji ogólnego ograniczania akcji kredytowej przez instytucje finansowe.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 155 z 20.6.2008, s. 10.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 14 z 19.1.2008, s. 6.

⁽⁷⁾ Zob. też pkt 61 i 63 wytycznych.

- (25) Jeżeli chodzi o uznanie gwarancji za pomoc państwa, Hiszpania stwierdziła, że nie miałyby ona wpływu na wymianę handlową. Usługi posprzedażne – obszar działalności beneficjenta – byłyby świadczone lokalnie i ograniczone do terytorium Hiszpanii. Pomoc nie wpływałaby na handel transgraniczny ani nie utrudniałaby znacząco konkurentom spoza Hiszpanii działalności na rynku hiszpańskim. Nie byłoby również podstaw do świadczenia usług posprzedażnych na rzecz użytkowników ostatecznych spoza terytorium Hiszpanii. Spółka A NOVO jest częścią francuskiej grupy A NOVO SA, ważnego uczestnika rynku usług posprzedażnych w Europie. Niemniej jednak, jeśli porówna się kwotę pomocy z kwotą obrotów dużej grupy, takiej jak A NOVO SA, które w 2009 r. wyniosły 366 mln EUR, okaże się, że możliwość pośredniego wpływu na handel byłaby teoretyczna i co najwyżej mało istotna oraz że pomoc nie wpływałaby znacząco na konkurencję między grupą taką jak A NOVO SA a jej konkurentami.
- (26) Władze hiszpańskie stwierdziły, że stopa procentowa ustalona w odniesieniu do kredytu bankowego w kwocie 1,875 mln EUR przyznanego dnia 21 maja 2009 r., objętego gwarancją w wysokości 80 % udzieloną przez *Junta de Andalucía* z roczną premią w wysokości 1,5 %, była porównywalna do stóp procentowych stosowanych w odniesieniu do kredytów udzielanych przedsiębiorstwom w dobrej sytuacji finansowej. Stopę procentową ustalono na poziomie 2,88 %, a stopa referencyjna opublikowana przez Komisję na maj 2009 r. wynosiła 2,22 %⁽⁸⁾. W komunikacie Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych⁽⁹⁾ marżę, jaka ma być stosowaną do kredytów o wysokim poziomie zabezpieczeń udzielanych przedsiębiorstwom w dobrej sytuacji finansowej (rating AAA – A), ustalono na 60 punktów bazowych. W związku z tym limit wynosiłby 2,82 %. Zgodnie z decyzją o przyznaniu gwarancji przedmiotowa gwarancja miała wygasnąć nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od daty udzielenia kredytu.
- (27) Władze hiszpańskie stwierdziły również, że gwarancja była uzasadniona z uwagi na poważne trudności społeczne i nie miała nadmiernie niekorzystnych skutków ubocznych na rynkach innych państw członkowskich w rozumieniu pkt 25 lit. b) wytycznych. Liczba osób zatrudnionych oficjalnie w przedsiębiorstwie wynosiła 527. Upadłość lub zamknięcie przedsiębiorstwa miałyby wpływ na sytuację tych pracowników, a także pośrednio na kilkaset miejsc pracy. Biorąc pod uwagę strukturę wiekową kadr, wielu z pracowników miałooby trudności ze znalezieniem nowej pracy. Z uwagi na wysoką stopę bezrobocia w Andaluzji (30 % w Maladze) zamknięcie spółki doprowadziłoby do zaistnienia bardzo poważnej sytuacji społecznej. Ponadto według Hiszpanii, z uwagi na fakt, że spółka świadczy usługi w zakresie naprawy posprzedażnej w skali regionalnej, wystąpienie nadmiernie niekorzystnych skutków ubocznych na rynkach innych państw członkowskich jest mało prawdopodobne.
- (28) Władze hiszpańskie utrzymywały również, że spełniono warunki określone w pkt 25 lit. c) wytycznych, mające zastosowanie do niezgłoszonej pomocy na ratowanie, zgodnie z którymi w terminie nie dłuższym niż sześć miesięcy od pierwszego zezwolenia na wdrożenie pomocy na ratowanie państwo członkowskie musi przekazać plan restrukturyzacji lub dowód, że gwarancja wygasła. Po przyznaniu w dniu 21 maja 2009 r. pomocy na ratowanie Hiszpania zgłosiła dnia 16 października 2009 r. plan restrukturyzacji i planowaną pomoc. Tym samym nie przekroczyła terminu sześciu miesięcy od daty przyznania pomocy na ratowanie. Ponadto Hiszpania potwierdziła, że okres obowiązywania gwarancji państwowej był ograniczony do sześciu miesięcy.
- (29) Władze hiszpańskie stwierdziły także, że kwota pomocy ograniczała się do kwoty niezbędnej do utrzymania działania przedsiębiorstwa podczas sześciomiesięcznego okresu obowiązywania zezwolenia, zgodnie z wymogiem określonym w pkt 25 lit. d) wytycznych. Kwotę obliczono na podstawie deficytu kasowego i sześciomiesięcznych potrzeb w zakresie płynności określonych przez przedsiębiorstwo, które w ramach wniosku o przyznanie pomocy na ratowanie przedstawiło następującą tabelę przepływów pieniężnych dla okresu sześciu miesięcy:

(w EUR)

	Miesiąc 1	Miesiąc 2	Miesiąc 3	Miesiąc 4	Miesiąc 5	Miesiąc 6
Przychody	1 440 998,00	1 685 785,00	1 586 880,00	1 403 600,00	1 405 920,00	1 549 760,00
Wydatki	1 632 677,00	4 231 415,00	2 631 987,00	2 684 834,00	1 754 309,00	1 504 723,00
Saldo	- 191 679,00	- 2 545 630,00	- 1 045 107,00	- 1 281 234,00	- 348 389,00	45 037,00
Saldo skumulowane	- 191 679,00	- 2 737 309,00	- 3 782 416,00	- 5 063 650,00	- 5 412 039,00	- 5 367 002,00

- (30) Na podstawie powyższych danych władze hiszpańskie ustaliły potrzebną kwotę na 1 875 000 EUR mimo wysokiej ujemnej wartości przepływów pieniężnych (- 5 367 002 EUR). Przy określaniu kwoty pomocy Hiszpania wzięła pod uwagę wynik uzyskany poprzez zastosowanie wzoru zawartego w załączniku do wytycznych. Obliczeń dokonano w następujący sposób:
EBIT w 2008 r.: - 4 212 036 EUR

Amortyzacja w 2008 r.: 437 201 EUR

Kapitał obrotowy w 2008 r.: (aktywa obrotowe w wysokości 7 686 473 EUR - zobowiązania krótkoterminowe w wysokości 10 446 997 EUR) = - 2 760 524 EUR

Kapitał obrotowy w 2007 r.: (aktywa obrotowe w wysokości 11 748 449 EUR - zobowiązania krótkoterminowe w wysokości 10 958 960 EUR) = 789 489 EUR

(kapitał obrotowy_t - kapitał obrotowy_{t-1}) = - 3 550 013 EUR⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html⁽⁹⁾ Dz.U. C 14 z 19.1.2008, s. 6.

$$[\text{EBIT}_t + \text{amortyzacja}_t + (\text{kapitał obrotowy}_t - \text{kapitał obrotowy}_{t-1})]/2$$

$$= [-4\,212\,036 \text{ EUR} + 437\,201 \text{ EUR} + (-3\,550\,013) \text{ EUR}]/2 = -3\,662\,424 \text{ EUR}$$

Z powyższego wynika, że połowa wartości ujemnych przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej w roku poprzedzającym przyznanie pomocy wynosiła 3 662 424 EUR. Kwota kredytu udzielonego przez Hiszpanię nadal znajdowałaby się poniżej tego pułapu i w związku z tym ograniczałaby się do niezbędnej kwoty.

- (31) Jeżeli chodzi o to, czy spółkę A NOVO będącą jednostką, w której całościowy udział posiada francuska spółka A NOVO SA o obrocie wynoszącym około 350 mln EUR, można uznać za spółkę w trudnej sytuacji kwalifikującą się do pomocy na ratowanie i restrukturyzację, Hiszpania stwierdziła, że trudności przedsiębiorstwa są wewnętrzne i zbyt poważne, aby mogły być przezwyciężone przez samą grupę. Trudności były wewnętrzne, ponieważ miały związek wyłącznie z działalnością spółki A NOVO, a w szczególności ze zmianą działalności z produkcji na świadczenie usług. Nie wynikały one z alokacji kosztów w ramach grupy. Ponadto trudności finansowe przedsiębiorstwa były zbyt poważne, aby mogły być przezwyciężone przez samą grupę. Jak pokazują wyniki dotyczące zysków i przepływów pieniężnych grupy A NOVO SA i A NOVO Comlink Hiszpania za lata 2008 i 2009, pod koniec 2008 r., gdy trudności spółki A NOVO zaczęły wymagać działań w celu ratowania, spółka dominująca sama była pod presją finansową:

(w mln EUR)

	Grupa A NOVO SA (Francja)z		A NOVO (Hiszpania)	
	2008	2009	2008	2009
Sprzedaż	350	366	14,9	15,5
Zyski	- 17	12	- 3,9	- 0,3
Zasoby własne	45	53	0	1,8
Pożyczki krótkoterminowe	28	18	3,4	2
Pożyczki długoterminowe	56	51	0,6	0,7
Przepływ pieniężny	- 0,3	2	- 0,6	- 0,9
Aktywa	230	225	14,2	13,4

Poniesione przez grupę straty w wysokości 17 mln EUR wynikały również z szeregu zobowiązań wobec spółki A NOVO Hiszpania. Grupa A NOVO udzieliła swojej hiszpańskiej jednostce zależnej znacznego wsparcia: 2 123 mln EUR w 2006 r. i 2 060 EUR w 2009 r. W 2009 r. grupa znalazła się pod dodatkową presją z uwagi na konieczność restrukturyzacji długów grupy francuskiej.

- (32) Jeżeli chodzi o restrukturyzację w 2005 r. oraz zasadę „pierwszy i ostatni raz”, według władz hiszpańskich z systemu częściowych emerytur po zawieszeniu umów o pracę zgodnie z czasowym planem restrukturyzacji kadr (ERTE) skorzystało 224 pracowników. W ramach programu ERTE zawieszono 224 umowy o pracę zgodnie z mającym zastosowanie ogólnym prawem pracy, w szczególności z art. 45 regulaminu pracowniczego przyjętego dekretem królewskim z mocą ustawy 1/1995 z dnia 24 marca 1995 r. ⁽¹⁰⁾.

- (33) Zgodnie z art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego umowę o pracę można zawiesić z przyczyn ekonomicznych, technicznych, organizacyjnych lub związanych z produkcją. Artykuł 45 ust. 2 stanowi, że takie zawieszenie zwalnia strony ze wzajemnych zobowiązań dotyczących pracy i jej wynagrodzenia. Pracownicy otrzymują zasiłek dla bezrobotnych na podstawie art. 208 ust. 1 lit. a) powszechnej ustawy o zabezpieczeniu społecznym (dekret królewski z mocą ustawy 1/1994 z dnia 20 czerwca 1994 r. ⁽¹¹⁾). Zgodnie z art. 214 ust. 2 tego dekretu królewskiego zatwierdzającego zmienione brzmienie powszechnej ustawy o zabezpieczeniu społecznym pracodawca ma obowiązek opłacania swojej części składek z tytułu ubezpieczenia społecznego, natomiast składki na ubezpieczenie społeczne pracownika opłaca Krajowy Instytut Ubezpieczeń Społecznych (INSS).

- (34) Po zakończeniu dopuszczanego w ERTE okresu zawieszenia danej umowy pracownicy zostali przywróceni do pracy w spółce, ale w ramach systemu częściowych emerytur, zgodnie z którym pracowali jedynie na 15 % etatu przewidzianego w pierwotnie zawartej umowie. Spółka przyznawała im w wysokości 15 % wynagrodzenia i składek z tytułu ubezpieczenia społecznego. Według władz hiszpańskich omawiany środek oraz towarzyszące mu postanowienia finansowe przyjęte przez Ministerstwo Pracy *Junta de Andalucía* w kontekście ERTE z 2005 r. i na podstawie porozumienia dotyczącego podstaw planu przywrócenia rentowności spółki A NOVO Comlink Hiszpania S.L. oraz zobowiązań z niego wynikających z dnia 18 lipca 2005 r. są zgodne z mającym zastosowanie ogólnym prawem pracy. Dotyczy to w szczególności art. 51 i nast. regulaminu pracowniczego; dekretu królewskiego Ministerstwa Pracy i Ubezpieczenia Społecznego nr 43/1996 z dnia 19 stycznia zatwierdzającego regulamin postępowania w odniesieniu do regulowania pracy w zmniejszonym wymiarze czasu i zwolnień oraz do przepisów administracyjnych dotyczących przeniesień grupowych ⁽¹²⁾; dekretu królewskiego 2064/1995 z dnia 22 grudnia zatwierdzającego rozporządzenie ogólne w sprawie składek i regulowania innych uprawnień w zakresie ubezpieczenia społecznego ⁽¹³⁾; oraz porozumienia zbiorowego w sprawie ubezpieczenia na życie, które jest szczególnym środkiem służącym bezpośrednio i nominalnemu wsparciu pracowników w rozwiązywaniu problemów związanych z przejściem na częściową emeryturę, zgodnie z ustawą 50/1980 z dnia 8 października w sprawie umów ubezpieczeniowych ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁰⁾ BOE (Dziennik Urzędowy Hiszpanii) nr 75 z 29.3.1995, s. 9654.

⁽¹¹⁾ BOE nr 154 z 29.6.1994, s. 20658.

⁽¹²⁾ BOE nr 44 z 20.2.1996, s. 6074.

⁽¹³⁾ BOE nr 22 z 25.1.1996, s. 2295.

⁽¹⁴⁾ BOE nr 250 z 17.10.1980, s. 23126.

IV. OCENA

1. Wycofanie zgłoszenia przez Hiszpanię

(35) Po wycofaniu zgłoszenia postępowanie dotyczące zgłoszonego planu restrukturyzacji przestało mieć uzasadnienie. Wycofanie zgłoszenia nie może jednak mieć wpływu na pomoc na ratowanie, której nie zgłoszono i którą już przyznano przed zgłoszeniem pomocy na restrukturyzację.

2. Pomoc na ratowanie przyznana w maju 2009 r.

(36) Po uzyskaniu odpowiedzi władz hiszpańskich należy sprawdzić zgodność pomocy na ratowanie z art. 107 ust. 3 lit. c), ponieważ spełnia ona właściwe warunki przewidziane w wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw.

(37) Środek stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Aby środek można było zakwalifikować jako pomoc państwa, musi on przynosić beneficjentowi korzyść, której nie mógłby odnieść w normalnych warunkach rynkowych i która wpływałaby na konkurencję i wymianę handlową między państwami członkowskimi. Gwarancję należy uznać za pomoc państwa, jeżeli kredytobiorca ma problemy finansowe zgodnie z warunkami określonymi w pkt 3.2 lit. a) obwieszczenia Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji. W tym przypadku Komisja uznaje, że gwarancja stanowi korzyść dla kredytobiorcy. Sytuacja spółki będącej beneficjentem uległa poprawie w porównaniu z sytuacją konkurentów tej spółki. W związku z tym środek mógł zakłócać konkurencję.

(38) Władze hiszpańskie utrzymują, że nie ma to żadnego wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Trybunał potwierdził jednak, że wpływ na wymianę handlową nie zależy od tego, czy świadczone usługi mają charakter lokalny lub regionalny, czy też od znaczenia danej dziedziny działalności⁽¹⁵⁾. Ponadto usługi po sprzedaży świadczone przez spółkę A NOVO są przedmiotem wolnego handlu w Unii Europejskiej. Własność przedsiębiorstw świadczących takie usługi rozciąga się na więcej niż jedno państwo członkowskie. Ma to zastosowanie w szczególności do beneficjenta będącego częścią francuskiej grupy A NOVO, która jest czołowym uczestnikiem rynku usług po sprzedaży w Europie i na świecie. Usługi, które świadczy A NOVO, mogłyby zapewniać również inne europejskie spółki posiadające jednostkę zależną w Hiszpanii. Przedsiębiorstwa z innych państw członkowskich również mogłyby rozważyć możliwość ustanowienia w Hiszpanii jednostki oferującej takie usługi, ale mogą z tego zrezygnować ze względu na usługi, jakie spółka A NOVO może świadczyć dzięki przyznanej pomocy. Niska kwota pomocy również może wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi, w szczególności jeżeli zależy od niej możliwość dalszego prowadzenia działalności przez A NOVO. Przedmiotowa pomoc mogłaby również wpłynąć na poprawę sytuacji francuskiej spółki dominującej. W związku z tym warunek dotyczący

wplywu na wymianę handlową między państwami członkowskimi jest spełniony i gwarancja będąca pomocą na ratowanie stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Pomoc została przyznana przez *Junta de Andalucía* i można ją przypisać państwu.

(39) Spółka A NOVO jest przedsiębiorstwem w trudnej sytuacji w rozumieniu pkt 13 wytycznych, mimo że jest częścią większej grupy. Hiszpania nie mogła wykazać, że trudności przedsiębiorstwa były wewnętrzne i nie były wynikiem arbitralnej alokacji kosztów. Faktycznie wynikały one z restrukturyzacji przemysłowej, która miała wpływ na sytuację spółki w poprzednich latach. Trudności były zbyt poważne, aby mogły być przezwyciężone przez samą spółkę dominującą, ponieważ ta spółka sama znajdowała się pod presją finansową w chwili przyznania pomocy na ratowanie. W 2006 r. spółka dominująca dokonała inwestycji w wysokości 2,123 mln EUR na rzecz spółki A NOVO i w 2008 r. sama również poniosła straty. W 2009 r. dokonała zastrzyku kapitału w wysokości 2,060 mln EUR w obrębie własnej struktury.

(40) Gwarancja jest zgodna z wymogami określonymi w pkt 25 lit. a) wytycznych. Kredyt bankowy na ratowanie w wysokości 1,875 mln EUR, który był objęty gwarancją w wysokości 80 % udzieloną przez *Junta de Andalucía*, przyznano przy zastosowaniu stopy procentowej porównywalnej ze stopą procentową stosowaną w przypadku kredytów na rzecz przedsiębiorstw w dobrej sytuacji, zgodnie z komunikatem w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych. Ponadto kredytobiorca zapłacił roczną premię gwarancyjną w wysokości 1,5 %. Gwarancja wygasła w ciągu sześciu miesięcy od daty przyznania kredytu.

(41) Gwarancja była uzasadniona z uwagi na poważne trudności społeczne spółki A NOVO i nie miała nadmiernie niekorzystnych skutków ubocznych na rynkach innych państw członkowskich w rozumieniu pkt 25 lit. b) wytycznych. Komisja już w decyzji o wszczęciu postępowania uznała, że sytuacja ekonomiczna spółki A NOVO, zatrudniającej 527 osób, stała się trudna w 2008 r. (zob. motywy 11–12 powyżej). Upadłość lub zamknięcie przedsiębiorstwa doprowadziłyby do zaistnienia bardzo poważnej sytuacji społecznej w Andaluzji, która już boryka się z wysoką stopą bezrobocia. Mając na uwadze fakt, że spółka świadczyła usługi w zakresie naprawy po sprzedaży na skalę regionalną, wystąpienie nadmiernie niekorzystnych skutków ubocznych na rynkach innych państw członkowskich jest mało prawdopodobne.

(42) Spełniono również warunki określone w pkt 25 lit. c) wytycznych, mające zastosowanie do niezgłoszonej pomocy na ratowanie, zgodnie z którymi w terminie nie dłuższym niż sześć miesięcy od pierwszego zezwolenia na wdrożenie środka pomocy na ratowanie państwo członkowskie musi przekazać plan restrukturyzacji lub dowód, że gwarancja została zakończona. Po przyznaniu w dniu 21 maja 2009 r. pomocy na ratowanie spółka A NOVO przedstawiła dnia 10 września 2009 r. plan restrukturyzacji wraz z wnioskiem o przyznanie pomocy na restrukturyzację. Dnia 16 października 2009 r. Hiszpania zgłosiła plan restrukturyzacji. Ponadto obowiązywanie gwarancji państwowej było ograniczone do sześciu miesięcy i wygasła ona dnia 21 listopada 2009 r.

⁽¹⁵⁾ Wyrok w sprawie C-280/00 *Altmark Trans*, Rec. 2003, I-7747, pkt 82; wyrok w sprawie C-172/03 *Heiser/Finanzamt Innsbruck*, Zb. Orz. 2005, I-1627, pkt 33.

- (43) Co więcej, kwota pomocy ograniczała się do kwoty niezbędnej do utrzymania działania przedsiębiorstwa podczas sześciomiesięcznego okresu obowiązywania zezwolenia, zgodnie z wymogiem określonym w pkt 25 lit. d) wytycznych. Kwotę obliczono na podstawie sześciomiesięcznych potrzeb płynności i deficytu kasowego określonych przez przedsiębiorstwo; znajdowała się ona znacznie poniżej progu określonego zgodnie ze wzorem zawartym w załączniku do wytycznych. Można uznać, że ograniczała się do niezbędnej kwoty zgodnie z pkt 25 lit. d) wytycznych.
- (44) Jeżeli chodzi o zasadę „pierwszy i ostatni raz”, informacje przedstawione przez Hiszpanię umożliwiły Komisji zweryfikowanie, że środki publiczne wykorzystane w kontekście restrukturyzacji w 2005 r. w zakresie środków socjalnych na rzecz części siły roboczej spółki A NOVO przyznano w ramach ogólnego systemu zabezpieczenia społecznego i że działania tego nie można uznać za pomoc państwa, zgodnie z pkt 61 i 63 wytycznych.
- (45) W związku z tym informacje przedstawione przez władze hiszpańskie wyjaśniają wszelkie wątpliwości dotyczące zgodności pomocy tymczasowej przyznanej spółce A NOVO z art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu, co Komisja wyraziła w decyzji o wszczęciu postępowania przewidzianej w art. 108 ust. 2 Traktatu.

V. WNIOSEK

- (46) W związku z tym Komisja podjęła decyzję o zakończeniu postępowania, o którym jest mowa w art. 108 ust. 2 TFUE. Jeżeli chodzi o niezgłoszoną pomoc na ratowanie, Komisja uważa, że Hiszpania wdrożyła ją bezprawnie z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE. Komisja musi jednak podjąć decyzję pozytywną, ponieważ środek jest zgodny z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE. Postępowanie odnośnie do zgłoszonej

pomocy na restrukturyzację zamknięto, ponieważ dalsze jego prowadzenie nie ma już uzasadnienia, biorąc pod uwagę fakt, że Hiszpania wycofała środek,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa w formie gwarancji przyznana przez Hiszpanię w celu ratowania spółki A NOVO Comlink SL jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 2

Po wycofaniu przez Hiszpanię środka na restrukturyzację postępowanie przestało mieć uzasadnienie, jeżeli chodzi o przedmiotową pomoc na restrukturyzację. W związku z tym Komisja podjęła decyzję o zakończeniu postępowania zgodnie z art. 108 ust. 2 TFUE w odniesieniu do pomocy na restrukturyzację.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Hiszpanii.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 marca 2011 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Wiceprzewodniczący

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

